

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Affectus pro viâ Illuminativâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

Deo meo: *Tu es spes mea in aeternum, in
fido; si consistant adversum me castra, non
mehit cor meum, quia tu es protector meus.*

*Pf. 26.
v. 3.*

*Affectus pro via illumina
tiva.*

Dum anima in via illuminativa detur, lumen inquirat, veram virtutem & veritatem dignoscendi, satagat ardentibus desideriis Deum suum percipere. Eos igitur affectus excitabit, qui viae huic sunt convenientiores, opportunius remedium praebent, tendunt ad hanc Dei cognitionem. Et quamvis omnes affectus viae purgativae, aut saltem eorum pars possint etiam pro via illuminativa servire, nihilominus tamen viae huic propriae erui debent à vita Christi, in quibus se exercitavit. Ipse enim omnium virtutum, & perfectionis regula, & ipse tibi exemplum praebuit, vivendi, conformiter verbis illis, ipsemet dixit: *Exemplum dedi vobis, quemadmodum ego feci, ita & vos facite.*

*Joan.
13. v.
15.*

Primus affectus in via illuminativa orare Deum pro illuminatione mentis, tenus ejus exemplo virtutis tramitem percipere possit, quo ad perfectionem deveniat. Sic sapiens tempore meditationum pro-

luminativa præscriptarum dicere potes Domino tuo: *Illumina Domine Jesu cor meum, & oculos mentis meæ lumine fidei, ut te semper videam, & respiciam te tanquam exemplum mihi datum ad vitam perfectè instituendam.* Excitare te debes, & desiderium in te accendere, in omnibus Christum imitandi. Procura Christi vivam imaginem in tua anima, & corpore imprimere, magno affectu aliquoties suspirando: *Utinam imaginem tuam in mea anima, & corpore effingam!*

Secundus affectus erit, exercere se in actibus amoris erga proximum, ad imitationem Christi. Tu O Domine JESU Christe nos (licet inimicos tuos) tanto amore constrinxisti, exemplum per hoc nobis relinquens, quàm erga proximos nostros inflammari debeamus. Quomodo, O JESU amantissime, odisse potero creaturam illam, quam tu tam tenerè amasti? Quomodo non amabo, æstimabo, & oblectabor homine illo, in quem tu adeò flammis amoris exarsisti, ut eum perditum agnoscens inæstimabili pretiosissimi sanguinis tui pretio redemeris?

Tertius affectus erit, ad exemplum Christi se exercere in contemptu omnium dignitatum, honorum, & bonorum terrenorum. Observa Dominum tuum, tametsi regem regum, regem cœli & terræ, nihilominus tamen aperte protestantem, regnum ejus non esse

Joan.
18. v.
36.

esse de hoc mundo : *Regnum meum non est de hoc mundo*, & hoc, ut nobis ostendat quam nihili mundum, & ejus pompas amaret. Siccinè O mi JESU, non collas tuos affectus, tua desideria, & inclinationes in honoribus, vanitatibus, & dignitatibus hujus mundi? Et quomodo ego poterore, meisque affectibus insequi res illas, tu adeò contempsisti? Non, non, O mi JESU, *Regnum meum non est de hoc mundo*. Non quæro res terrenas, non curo honores, nec ut vel minimum de mundo cor meum contret. *Discede à me amor hujus mundi, dote omnes creatura; Relinquire me, ut Deum amare possim*. Christus solum cum æterni Patris honorem quæsivit, ego non quæram aliud, nisi ut honoræstimeretur, & laudetur JESUS meus. *Non quæram mi JESU, tuum honorem, sed tuam gloriam diligere excupio*. Omni hora, momento, quotiescunque respiraveropeto aliud, nisi dicere : *Tibi Laus, tibi gloria, tibi honor, & tuam majorem gloriam quæram*.

Quartus affectus erit exercitatio in mortificationibus corporis. Quid agis in mortificationibus? cur ita refugis mortificationes adeò de tribulationibus lamentaris? Invenire innocetissimum tuum JESUM; Invenire quàm ipse innocetissimum suum cor mortificaverit. Tota JESU vita nihil

fuit, quàm continua quædam mortificatio,
& tamen certissimum est, ex nullo omninò
capite ad patiendum fuisse obligatum. Non
ratione naturæ, quâ cogeretur, fræno morti-
ficationis eandem, ne exorbitaret, contine-
re, cum ipsius natura nec fuerit unquam, nec
potuerit vel minima vitij umbra inquinari,
utpote, quæ impeccabilis erat, atq; adeò nul-
la correctione indiga. Nec ut sensum suum
rationi subjectum teneret, quia omnes ejus
sensus omniscio Divinitatis oculo regulati,
nec modum, nec robur habebant rebellandi,
& tamen semper laboribus distentus, semper
vigilijs, mortificationibus, alijsque dolori-
bus afflictus vixerat, adeò, ut & ab ipsomet
æterno Patre *Vir dolorum* vocatus fuerit. *If. 53.*
Quomodo ergo tu O anima mea non patie- *v. 3.*
ris? Quomodo mortificationes declinabis?
non vides maximam tuam necessitatem ad
id te compellentem? Natura tua est vitiata,
sensus tui rebelles contra rationis imperium
insurgunt, oportet eos retundere, sedare, &
per mortificationem ad obsequium flectere.
Si corpus tuum afflixeris, spiritum consola-
beris. Ergò *conteratur caro, ut vivat spiritus.*
Vivet, quia carnem meam crucifigam. Ita
O mi Jesu! mortificabo corpus meum, & affli-
gam illud. Fateor, & agnosco verissimum
esse dictum illud dilecti tui Bernardi, quòd
non deceat sub capite spinoso membrum esse de-
dicatum.
Quin-

Quintus affectus erit exercitare se in consideratione obedientiae Christi. Ah Deum! O anima mea, aperi oculos intellectus perpende, quàm obediens fuerit Dei filius. *Philip. Factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.* O quàm magna fuit tua obedientia, O mi Jesu! Tu, qui es sapientissimus, Dei filius, Rex Regum, Dominus conservator omnium, voluisti obedire non solum tuo Patri coelesti, tuæ Sanctissimæ genitrici Virgini Mariæ, putatitio tuo Josepho, sed & subiecisti te, & obedisti etiam sceleratissimis quibusvis hominibus, Judicibus injustis, & iniquis, ipsis demum carnificibus usque ad mortem. Et quomodo ego non obediam Deo? Quomodo me subijciam illi, qui loco Dei mihi imperat?

Sextus affectus erit, considerare hanc patientiam Christi, poteritque ad eius imitationem similes actus elicere mi dulcissime Jesu, quanta perpessus es in tuo sacratissimo corpore, quanta in tantum honore? Tu æterni Patris sufferre voluisti tormenta tam atrociter, tanta quiete, & patientia, ut tanquam mansuetissima non aperiens os suum, quidquam renitens ad mortem usque per te volueris. Et ego tam miserabilis peccator non lubenter sustineam vel minimum cruciatum? Ego, qui sum abjectissimus

vermiculus adeò vel in minima tribulatione renitar, tam sim impatiens, tam inquietus, tam perturbatus? Concede ò mi Jesu, ut patienter sustineam, quia tu tam patienter tanta pro me pertulisti. Omnino O mi Jesu, lubens tui amore patiar: non jam fugiam amplius tribulationes, sed cum S. Theresia tibi promitto, quòd velim *aut pati, aut mori.* Seu melius cum S. Maria Magdalena de Pazzis incessanter dicam: *semper pati & non mori.*

Affectus pro via unitiva.

Qui per viam unitivam incedit, perfectus dici potest, quia affectus est terminum itineris sui, qui est unio cum Deo. Inde est, quòd anima in hac via omnibus terrenis superior aliud non cogitet, aliud non desideret, ad aliud non aspiret, quàm ad ipsum Deum.

Enimverò, quia perfectio animæ consistit in amore divino, debet se diebus illis, quibus pro via unitiva meditabitur, specialiter cum suis affectibus elevare, & exercere in amore divino, unicè amori huic pro virili intendendo.

Primus affectus, & exercitium erit, patet quoddam cum Deo inire, nullum aliud amoris objectum desiderandi, quàm Deum; & si amaverit creaturam, id ipsum non aliter, quàm